

KIPAKAT SAKSASSA 9.-16.7.2015

Matkapäiväkirja

Motoran Kipakat osallistuivat kansantanssifestivaalille Saksan Bitburgissa 10.-13.7.2015. Festivaalille osallistui 18 ryhmää Saksan ulkopuolelta, kaukaisimmat Usa:sta ja Kolumbiasta. Festivaali täytti koko 15.000 asukkaan kaupungin – pääkatu vilisi tanssijoita ja pukujen loistoa, ja musiikkia kuului sieltä täältä esiintymislavoilta. Kipakoiden matkaseurueeseen kuului 14 tanssijaa, 4 muusikkoa ja 2 ohjaajaa.

Torstai 9.7.

Kipakoitten matka kohti Saksaa alkoi torstaiaamuna kello yhdeksän yhteiskuvalla Joensuun rautatieasemalla. Asemalta kyytiin nousi 13 tanssijaa, 2 muusikkoa sekä Mari ja Jarmo. Junamatkan varrella kyytiin poimittiin Kiteeltä Kuisma ja haitari sekä Lahdesta Sanni. Kaiken kaikkiaan junamatka sujui hyvin, ehkä hieman äänekkäästi. Tikkurilassa juna vaihdettiin lentokenttäbussiin. Bussin keskiosaan rakennettiin matkalaukkumuuri ja muutamat helsinkiläiset joutuivat silmiään pyöritellen odottamaan seuraavaa bussia, koska eivät mahtuneetkaan kyytiin. Helsinki-Vantaan lentokentälle päästyämme joukkoon liittyi vielä Emilia. Sitten menimme lähtöselvitykseen ja turvatarkastuksen läpi kohti omia ruokapaikkojamme. Osa meni suosiolla lähimpään ruokapaikkaan ja osa etsi päätäväisesti, vaikkakin tuloksetta, Burger Kingiä. Tulipahan käveltyä koko lentokenttä päästä päähän.

Motoran reissuilla ei ole koskaan kahdelle henkilölle tulostettu samaa lentolippua. Paitsi nyt. Alarille oli tulostettu Netan kanssa sama lippu. Liput olivat kaiken lisäksi eri varauksissa ja eri tiskeiltä saadut. Onneksi Alarille saatiin oma lippu ettei tarvinnut kahden tunnin lennolla istua isosiskon sylissä.

Saapuessamme Frankfurtiin kaikkien laukut olivat edelleen reissussa mukana. Iloinen yllätys oli oppaamme Franz, sama opas, joka oli ollut viisi vuotta sitten Livakoiden ja Kapsakoiden mukana. Franzilla oli päällään sininen paita, jossa oli mikäpä muukaan kuin Motoran logo. Bussimatkaan Frankfurtista Bitburgiin meni 2 tuntia ja 30 minuuttia. Ensimmäisen tunnin musiikit olivat Markon ja Samulin päättämiä. Sitten lauloimme muutamia lauluja kulkuetta ja kirkkoesiintymistä varten. Loppumatkan musiikit olivat Reetan, Ennin ja Emilian päättämiä.

Bitburgissa majoittauduimme Youtel-hostelliin, jossa kahdella huoneella oli jaettu kylpyhuone. Iltaruuaksi oli saksalaista erikoisherkkua, pitsaa. Kun viimein pääsimme nukkumaan, useimmat vasta seuraavan vuorokauden puolella, aloitimme akkujen lataamisen seuraavien päivien esityksiä ja tapahtumia varten.

Perjantai 10.7.

Heräsimme aikaisin aamulla harjoittelemaan esitystämme 6-10-vuotiaita koululaisia varten. Esitys tapahtui saksalaisella alakoululla. Esitimme Säkkijärven, Pumpatirillin, Repolaisen ja Hyvää iltatanssin. Tanssitimme lapsia, jotka osallistuivat innoissaan leikkeihin ja tansseihin. Saimme itsekin lasten innokkuudesta lisää energiaa. Ensimmäinen keikkamme ei mennyt niin hyvin kuin odotimme, mutta lapsille esiintyminen oli rentoa ja hauskaa. Esityksen jälkeen vaihdoimme vaatteet ja roikuimme liikuntasalin köysissä. Keksimme mahtavan turvapöksymainoksen! Kun palasimme Bitburgin keskustaan lähdimme pienellä tyttöporukalla tivoliin. Reippaat ja iloiset Reetta, Pinja, Emilia, Iisa, Venla, Enni ja Suvi lähtivät huvittelemaan. Ensin menimme laitteeseen jossa pyörittiin ja

hyörittiin. Tuntui ettei tulla elossa takaisin. 5/5 ei menis Suomessa läpi. Seuraavaksi menimme laitteeseen, joka kiersi kehää noin 10 minuutin ajan. Tämä laite tuhosi kaulan, jalat ja ilon.

Illan tullen menimme nauttimaan herkullisesta ruoasta ja hyvästä musiikista. Kaikki odottivat innolla Ystävyiden iltaa, jossa ryhmien oli tarkoitus tutustua ja tanssittaa toisiaan. Kun Ystävyiden ilta alkoi, jokainen maa antoi pienen tanssinäytteen ja sitten kaikki pääsivät tanssimaan eri maalaisia tansseja. Erityisesti tytöt tanssivat innoissaan muiden maiden tanssituksia ja pojat tietenkin tanssivat reippaasti oman tanssimme. Illan aikana kerkesimme tutustua muiden ryhmien tanssijoihin, erityisesti amerikkalaisiin. Väsyneinä palasimme takaisin hostellille ja menimme unten maille.

Lauantai 11.7.

Aamulla 7.50 nousimme bussiin ja festarin järjestämälle aamupalalle. 10.00 oli Bitburgin kaupunginjohtajan vastaanotto, jossa kaikki ryhmät esittivät oman 5-minuuttisen esityksensä. Oman esityksemme jälkeen annoimme kaupunginjohtajalle lahjan, joka sisälsi herkkuja ja litalan lasiastian. Esityksiä katsellessamme juttelimme ja teimme lisää tuttavuutta amerikkalaisten kanssa.

Päivällä meillä oli keikka festivaalin päälavalla lasten tapahtumassa. Jarmon napsiessa enemmän tai vähemmän onnistuneita lähikuvia, tanssijat vetivät onnistuneen keikan, josta sekä lapset että tanssijat nauttivat.

Illan esiintyminen olisi voinut alkaa paremminkin. Yhden ryhmän esiintyminen oli peruutettu, joten meidän keikkamme alkoi aikaisemmin. Aloimme valmistautua esitykseen ja pian huomasimme, että joukosta puuttui Antti. Meidän hätäillessä takahuoneessa asiasta tietämätön Antti istui kaikessa rauhassa seuraamassa muiden esityksiä. Onneksi minuuttia ennen esityksen alkua Antti näki vilauksen Aatista, joka oli lämmittelemässä backstagella. Antti kiirehti paikalla ja kerkesi esitykseen mukaan. Kiestinki alkoi, mutta muusikot soittivat muutamaa tahtia tanssijoiden edeltä. Mari, Venla ja Reetta seurasivat tilannetta lavan ulkopuolelta ja vaikka tanssijoista tilanne tuntui hämmentävältä, tanssi näytti todella hyvältä ja yhdenaikaiselta. Kiestingin loputtua kaikilla tuntui olevan yhteinen mielipide asiasta: nyt mennään eikä meinata! Tanssimme Kasareikan ja hyvää menoa ja asennetta kyllä löytyi! Onnistuneen keikan jälkeen pompimme riemuissamme takahuoneeseen ja hyvä meno jatkui sielläkin.

Esityksen jälkeen menimme takaisin hostellille, jossa poikien huoneessa alkoi suihkuralli, tyttöjen huoneessa meikkien poisto ja wifi-yhteyden etsintä.

Sunnuntai 12.7.

Heräsimme aamusta aikaisin ja virkeinä ennen puoli kahdeksaa laittamaan kansallispuhujia päälle (tytöt heräsivät vielä aikaisemmin). Lähdimme nuorisotalolle syömään aamupalaa, jonka jälkeen suuntasimme kymmeneksi kirkkoon. Siellä lauloimme Helleeillallein ja nautimme virkeinä saksankielisestä saarnasta ja jumalanpalveluksesta (kukaan ei nukkunut eikä valittanut yhtään). Jumalanpalveluksen jälkeen esitimme kirkon edessä Kiestinki-Kasareikan. Keikan jälkeen menimme jäätelölle, mistä saimme hyviä kuvia kirjaan. Sitten vaihdoimme sivarit päälle ja lähdimme kauppoille. Vapaa-ajan jälkeen söimme hyvää ja ravitsevaa festariruokaa ja vaihdoimme kansallispuvut takaisin päälle. Kun kansallispuvut olivat päällä, Venla ja Samuli lähtivät kulkueen kärkeen kantaamaan siniristolippuamme. Kulkue oli varsin pitkä ja hidas kulkemaan, koska siihen kuului mm. vapaapalokunta sekä kaikki festarin yhtyeet ja ryhmät. Tämä johtui siitä, että kaupunki täytti 1300 vuotta ja festivaali, jolla olimme, täytti 50 vuotta. Koko kulkue televisioitiin. Ryhmämme odotti 1h

30 min kulkueeseen pääsyä, koska olimme kulkueen 47. ryhmä. Menetimme myös kaksi keikkaa, koska myöhästyimme niistä kulkueen hitauden ja odottelun takia. Vapaa-aika ruuan jälkeen taittui nopeasti Uunoa ja Paskahousua pelatessa. Seitsemän maissa menimme pääteltälle kuuntelemaan saksalaisbändi Jukeboksia, joka esitti cover-versioita tunnetuista biiseistä. Kahteentoista mennessä olimme takaisin hostellilla, suuntanamme höyhensaaret.

Maanantai 13.7.

Maanantaina oli poikkeuksellinen aamu, sillä saimme nukkua peräti puoli yhdeksään. Aamutoimien jälkeen lähdimme syömään aamupalaa. Meillä oli aamupäivällä vapaata aikaa, jolloin suurin osa lähti kaupungille. Kahdeltatoista lähdimme olutpanimoon, jossa opimme kaiken Bitburgerin oluen valmistuksesta. Saimme maistaa vettä, ohraa ja kierroksen jälkeen saimme olutmaistiaiset. Osa otti alkoholittomia juomia ja osa Bitburger Premium-olutta. Panimokäynnin jälkeen porukka lähti lounaalle ja jälkiruokana oli mansikka- ja banaanianukasta. Lounaan jälkeen halukkaat (kaikki pojat, Netta, Venla ja Suvi) lähtivät uimaan ja loput jäivät kaupungille pyörimään. Bitburgin uimala oli kivankokoinen ja uima-altaita löytyi sekä sisältä että ulkoa. Juuri tälle päivälle oli sattunut hieman viileämpi päivä, joten tytöt pysyttelivät mieluiten sisällä, mutta pojat pitivät kovasti ulkona olevasta hyppytornista.

Ne, jotka eivät lähteneet uimaan, oikeastaan vain oleskelivat ja lauloivat taas vaihteen vuoksi Cup Songia. Uimalasta päästyämme oli päivällisen vuoro, jonka jälkeen saimme rauhassa valmistautua päättöjuhlan esitykseen. Meidän vuoromme oli heti toisena ja esityksen jälkeen oli mukava seurata muiden maiden esityksiä. Illan päätteeksi Venla kadotti kopukansa ja Antilta jäi snapback. Tämän takia soittajat, Venla, Antti ja Mari myöhästyivät bussikyydistä hostellille. Myöhästyneet saivat uuden kyydin myöhemmin puolalaisten ja tšekkiläisten kanssa. Bussi oli mukavasti täynnä laulua ja soittoa. Hostellille päästyämme hyvästelimme Franzin ja Annin laulamalla, jonka jälkeen menimme huoneisiimme pakkaamaan ja saamaan edes vähän unta ennen kello neljän herätystä.

Tiistai 14.7.

Hirveän pakkaus kriisin ja unettoman yön jälkeen Franz tuli hakkaamaan Marin ja Jarmon ovea kello 4:00. Nopeiden bussinpakkaustoimien ja hyvästelyjen jälkeen lähdimme matkaan kohti Frankfurtia kello 4:30 amerikkalaisten seurassa. Suurin osa nukkui koko tai osan matkaa, mutta muutamat käyttivät viimeisetkin mahdolliset hetket amerikkalaisten kanssa keskusteluun. Unen määrät sinä yönä vaihtelivat tunnista viiteen.

Päästyämme Frankfurtiin hyvästelimme amerikkalaiset viimeisen kerran. Tunteet olivat pinnassa ja muutama kyynelkin vierähti, kun amerikkalaiset häipyivät näkökentästä. Suunnistimme kohti metroa, joka osoittautui hyödylliseksi kulkuvälineeksi ensimmäisenä päivänä Frankfurtissa. Päästyämme Frankfurtin keskustaan nousimme pimeästä metrotunnelista kirkkaaseen päivään maanpinnalle. Pyöriteltyämme päätämme suurten rakennusten keskellä Jarmo löysi kartalta hotellimme sijainnin ja matkamme suurkaupungin vilkkaan liikenteen seassa alkoi.

Hotellilla saimme tiedon, että meille oli kolme huonetta valmiina. Tasapuolisuuden nimissä arvoimme huoneiden asukit. Onnetar suosi Alaria ja Anttia, jotka pääsivät Marin ja Jarmon turvalliseen huostaan ja eroon muista pojista. Tytöt pääsivät käyttämään kivi-paperi-sakset-taitojaan ja heidät jaettiin kahtia. Muusikkomme joutuivat tyytymään kattohuoneistoon toisessa rakennuksessa.

Siirsimme tavaramme huoneisiin ja lähdimme tutkimaan Frankfurtin keskustaa ratikkakyydillä. Kiidimme keskustan halki ratikan kyydissä ja hyppäsimme pois teollisuussataman kohdalla. Ihailimme maisemia muutaman sillan päältä samalla, kun kävelimme kohti jokiristeilyn lähtölaituria. Laiturilla huomasimme sen lähtevän myöhemmin, kuin aiemmin oli uskottu, joten menimme syömään ylijäämäajalla läheiseen ravintolaan.

Jokilaivan saavuttua laituriiin laivaan astui neljätoista "7-15-vuotiasta" lasta ja kaksi aikuista. Matkan väsyttävän vaikutuksen ja huonosti nukuttujen öiden takia moni otti laivan yläkannella pikaiset päiväunet ja näin jokiristeily meni sivu suun. Lähdimme pois toisella laiturilla ja jatkoimme matkaa kohti tuomiokirkkoa. Kirkolla Jarmo, Alari ja Antti katsoivat kohti korkeuksia ja huomasivat kirkon tornin. He tarttuivat tuumasta toimeen ja kipusivat yli 300 porrasta nähdäkseen kauniin kaupungin kaartuvan alleen. Samalla muut nauttivat pirtelöistä ja jäätelöistä alempana kaupungin vilskeen seassa.

Viilentävien jäätelöiden ja pirtelöiden jälkeen käänsimme nokkamme kohti Frankfurtin pääkohdetta: kauppoja. Kauppojen paljouden ja suuruuden aikaan saaman shoppailuinnon takia kerkesimme käydä läpi kaksi kauppakeskusta. Shoppailun näännyttäminä oli pakko käydä tyhjentämässä saalis hotellille, mutta joidenkin oli myös löydettävä näille himoshoppaajille illallisravintola, joka ei jättäisi nälkäiseksi ketään. Tehtävään tarttuivat Jarmo, Marko ja Alari. Ravintolan valinta keskittyi hyvään pihvilistaan ja niinpä päädyttiin paikalliseen Torreroon eli Maredoon.

Kun kaikki olivat sonnustautuneet parhaimpiinsa, lähdimme kohti Maredoa. Matkalla mestari-suunnistajamme Jarmo ohjasti kärsimättömät ja nälkäiset shoppaajamme kiertotietä pitkin päämäärään. Ruoka oli maittavaa ja ilta ikimuistoinen. Kaikki nälkäisimmätkin shoppaajat saivat mahansa täyteen. Hotellille päästyään osa taisteli väsymystä vastaan ja osallistui korttipeliturnaukseen poikien huoneessa, kunnes nukkumaanmenoaika oli käsillä.

Keskiviikko 15.7.

Menimme yhdeksältä aamiaiselle, jonka jälkeen lähdimme käymään Main Towerissa. Siellä oli turvatarkastukset, jossa Antilta takavarikoitiin juoma. Netan tulitikut ja hakaneulat sen sijaan menivät tarkastuksesta läpi. Nousimme hissillä 190 metriin, josta kävelimme 200 metrin korkeuteen. Huipulla räpsimme kuvia ja katselimme maisemia. Main Towerin jälkeen saimme lähteä kauppoille ja syömään. Kaupungissa saimme valita kenen kanssa kuljimme ja missä kuljimme. Monipuoliset ruokapaikkavalintamme vaihtelivat Burger Kingin, mäkkärin ja muiden hampurilaispaikkojen välillä, #healthylife. Ostosten teon jälkeen kaikki tulivat omaa tahtiaan hotellille. Siellä pidimme ryhmän keskeisen palaverin kuluneesta matkasta. Sen jälkeen menimme syömään italialaiseen ravintolaan. Kookkaat ja ravitsevat ateriat syötyämme menimme hotellille pakkaamaan ja nukkumaan.

Torstai 16.7.

Heräsimme kahdeksan aikaan, suoritimme viime hetken pakkaukset ja aamupalan jälkeen lähdimme kohti lentokenttää. Emme olleet kentällä liian aikaisin, sillä pian turvatarkastuksen jälkeen meidän pitikin jo olla portilla ja lentokoneelle vievässä bussissa. Lento vietettiin väsyneissä tunnelmissa: suurin osa matkalaisista nukkui lähes koko lennon ajan.

Päästyämme Suomeen emme voineet uskoa, että olemme kotona ja että matka todellakin on ohi. Lentokentällä hyvästelimme Ninan, Sannin sekä Antin, jonka jälkeen muu seurue hyppäsi bussiin kohti Tikkurilaa.

Tikkurilassa porukkamme jakautui kahtia ruokapaikkojen mukaan, osa meni vähän matkan päässä sijatsevaan Pizza Raxiin, osa rautatieaseman kiinalaiseen ravintolaan. Ruokailun jälkeen hypäsimme junaan ja aloitimme kotimatkan Joensuuhun. Alkumatkan ongelmana oli löytää paikkoja matkalaukuille, sillä vaunu oli jo valmiiksi aika täysi ja lisäksi matkalaukkumme tuntuivat kasvaneen reissun aikana. Lentokoneessa nukuttujen unien jäljiltä jaksoimme nauraa ja jutustella koko junamatkan ajan. Kiteen kohdalla hyvästelimme Kuisman. Loppumatkasta lähestyimme sosiaalisuuden multihuipentumaa: jokainen tanssija istui puhelimensa ääressä ja lähetti toisilleen kuvia kuluneesta matkasta. Toimiihan se sosiaalinen vuorovaikutus niinkin. Monen tunnin kortinpeluun, nauramisen, jutustelun, vitsailun ja ilonpidon jälkeen saavuimme vihdoinkin Joensuuhun. Kun kaikki väsyneet mutta onnelliset matkalaiset olivat nousseet junasta, oli ison ryhmähalin vuoro! Suuri kiitos kaikille matkalaisille huippuhauskasta ja ikimuistoisesta reissusta!